

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124360063
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124360063.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpený ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 880,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 45C/77/2024-155 zo dňa 4.11.2024, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiadna zo sporových strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 385,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 385,-eur od 05.07.2024 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku súdu prvej inštancie. Vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie mal zo zmluvy o nájme č. 651/2024 zo dňa 27.05.2024 preukázané, že žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca sa dohodli na nájme motorového vozidla zn. BMW X3, EČV: A. XXXXX od 27.05.2024 do 03.06.2024 so zmluvným nájomným 165,-eur/deň, jednorazový poplatok za pristavenie a odobratie vozidla bol dohodnutý vo výške 50,-eur, cena nájmu vrátane DPH. Podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 651/2024, si vozidlo prevzal poškodený dňa 27.05.2024, pričom vozidlo odovzdal žalobcovi dňa 03.06.2024. Žalobca vystavil poškodenému dňa 03.06.2024 faktúru č. 06932024, splatnú dňa 18.06.2024 na sumu 1.370,-eur s DPH za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 651/2024, za obdobie od 27.05.2024 do 03.06.2024, súčasťou fakturovanej sumy bol aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 50,-eur. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.370,-eur s DPH z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1.370,-eur s DPH z titulu faktúry č. 06932024. Podľa bodu 5 zmluvy, vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo), sa podpisom zmluvy započítali, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 03.06.2024. Následne si žalobca u žalovaného listom zo dňa 03.06.2024 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 03.06.2024 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo zn. BMW X3, EČV: A. XXXXX od 27.05.2024 do 03.06.2024, t.j. v trvaní 8 dní, z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9535300457 zo dňa 09.04.2024 v

autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásil, že nemal v uvedenom období k dispozícii žiadne iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutý. Z faktúry vystavenej spoločnosťou MD - Bavaria Žilina, s.r.o. zo dňa 30.05.2024, s dátumom splatnosti 13.06.2024 vyplýva, že táto si voči poškodenému fakturovala sumu 2.213,32 eur s DPH za opravu poškodeného vozidla. Spoločnosť MD - BAVARIA Žilina, s.r.o. dňa 02.11.2021 vystavila potvrdenie o bežnej obchodnej praxi uplatňovanej pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch, kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia vinníka autonehody, v ktorom výslovne potvrdila, že v deň ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady za opravu. Túto faktúru servis v deň jej vystavenia automaticky odosiela príslušnej poisťovni, ktorá z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom ich autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list. Krycí list vystavuje príslušná poisťovňa a tento doručuje ich autoservisu. Autoservis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne. Súdu sú známe z rozhodovacej činnosti súdu aj totožné potvrdenia o bežnej obchodnej praxi vystavené napr. spoločnosťou ALTERIA MOTOR s.r.o. zo dňa 30.03.2022, spoločnosť FINAL - CD spol. s.r.o. dňa 30.03.2022. Podľa Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 19.06.2024, žalovaný uviedol, že dňa 19.06.2024 ukončili šetrenie poistnej udalosti, predkladajú výpočet výšky poistného plnenia - priznaná doba zapožičania náhradného vozidla za 4 dni do vystavenia faktúry za opravu vozidla dňa 30.05.2024, neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo upravené na sumu 110,-eur s DPH, poistné plnenie poukazujú v sume 490,-eur, nepriznané 4 dni prenájmu. Podľa krycieho listu vystaveného žalovaným dňa 31.05.2024 doručenom autoservisu vyplýva, že dňa 31.05.2024 ukončili šetrenie poistnej udalosti a poistné plnenie vo výške 2.213,32 eur poukazujú na účet autoservisu. Z emailu zo dňa 31.05.2024 vyplýva, že žalovaný oznámil autoservisu, že im zasielajú krycí list, ktorý budú mať sprístupnený najneskôr do 10 minút.

3. Po citácii ustanovení § 442 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 524 ods. 1 a 2, § 525 ods. 1 a 2, § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. okresný súd konštatoval, že v danom prípade bolo nesporné, že dňa 09.04.2024 došlo k dopravnej nehode v Žiline, pričom v dôsledku tejto nehody došlo k škodovej udalosti na motorovom vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného si poškodený od žalobcu prenajal náhradné motorové vozidlo počas trvania opravy jeho vlastného vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme zo dňa 27.05.2024 poškodený užíval vozidlo zn. BMW X3, EČV: A. XXXXX v rozsahu 8 dní nájmu a to v období od 27.05.2024 do 03.06.2024. V danom spore bola daná osobitná miestna príslušnosť Okresného súdu Žilina z dôvodu, že ide o prípad, kedy v zmysle § 19 písm. b) CSP je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody.

4. Súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky z poškodeného na žalobcu zo dňa 03.06.2024, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy a to odplacnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 nepochybne vyplýval predmet - pohľadávka vo výške 1.370,-eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4. zmluvy je odplatné za odplatu vo výške 1.370,-eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 06932024. V bode 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. Postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné, z toho dôvodu súd prvej inštancie posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. V rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky tak mala spôsobilý predmet postúpenia, išlo o platný právny úkon. Na žalobcu bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na najom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného a žalobca je oprávnený túto uplatňovať priamo voči poisťovni, t.j. žalovanému, ktorý je tak v spore pasívne vecne legitímovaný. Zároveň okresný súd poukázal na to, že žalovaný pred podanou žalobou komunikoval o danom nároku výlučne so žalobcom, akceptoval žalobcu ako oprávnenú osobu uplatňujúcu si daný nárok, zároveň poistné plnenie žalovaný poskytol na účet žalobcu. Žalovaný

častočne uznal nárok žalobcu a vyplatil na jeho účet poistné plnenie vo výške 490,-eur, teda sám žalovaný považoval žalobcu za veriteľa. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka. V dôsledku dohody o započítaní vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Zmluvou o postúpení pohľadávky došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Zároveň súd prvej inštancie dodal, že nešlo o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa § 525 Občianskeho zákonníka. Zmluva o postúpení pohľadávky tak nie je v rozpore s ust. § 4 ods. 2 a § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., nejde ani o obchádzanie zákona, ako namietal žalovaný. Pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/30/2022 zo dňa 23.08.2023, tak súd prvej inštancie poukázal na to, že išlo o úplne odlišný prípad, iný skutkový stav, odlišný predmet sporu, ktorého závery nemožno vzťahovať aj na daný spor.

5. Súd prvej inštancie v súvislosti s pasívnou vecnou legitímáciou skonštatoval, že táto je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovaného. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhradza poškodenému náhradu škody. Ide tak o povinnosť žalovaného v súlade so zákonom č. 381/2001 Z.z. uhradiť za podmienok vyplývajúcich z tohto zákona náhradu škody poškodenému/žalobcovi, ktorá vznikla poškodenému v príčinnej súvislosti s poškodením jeho motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti (dopravnej nehody) spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného. Uvedené podľa názoru okresného súdu vyplýva aj z judikatúry súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach. Súčasťou nároku poškodeného na náhradu škody, ktorý si v súlade so zákonom č. 381/2001 Z.z. uplatňuje priamo proti poisťovateľovi škodcu, môžu byť aj preukázané nároky na náhradu nákladov, ktoré poškodený vynaložil na prenájom náhradného motorového vozidla po dobu, po ktorú v dôsledku škodovej udalosti nemohol využívať svoje poškodené motorové vozidlo.

6. Medzi stranami sporu bola sporná výška denného nájmu. Žalobca vychádzal pri výške denného nájmu za nájom náhradného motorového vozidla zo sumy 165,-eur s DPH tak, ako bola výška denného nájmu dojednaná v zmluve o nájme zo dňa 27.05.2024. Podľa žalovaného výška denného nájmu bola primeraná v sume 110,-eur. Pri zohľadňovaní ceny denného nájmu za prenájom motorového vozidla súd prvej inštancie vychádzal z princípu zmluvnej voľnosti. V zmluve o nájme bola medzi prenajímateľom a nájomcom dohodnutá výška denného nájmu v sume 165,-eur na deň s DPH, pričom žalobca predložil na preukázanie ceny nájmu aj cenníky iných požičovní. V zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenájaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. V danom prípade žalobca poskytol - prenajal náhradné vozidlo na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne. Žalovaný predložil cenníky, ktoré nie sú z okresu Žilina, a teda nepreukazujú cenu denného nájomného v danom regióne a danom čase. Súd zároveň poukázal na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla. Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenájaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Rovnako poškodený pred odovzdaním motorového vozidla na opravu nie je povinný robiť výber servisu v zmysle najlacnejšieho servisu alebo servisu poskytujúceho opravu v najrýchlejšej dobe. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu naplnenia kritérií nevyhnutnosti a účelnosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla po dobu opravy poškodeného vozidla zaťažuje v konaní primárne poškodeného, resp. žalobcu, na ktorého bol nárok poškodeného postúpený. Súd v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina č.k. 7Co/107/2022-156 zo dňa 19.10.2022, v ktorom odvolací súd poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/3/2015 zo dňa 28.06.2016, v zmysle ktorého, rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedný subjekt povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Hľadisko účelnosti je možné vyhodnocovať k rôznym okolnostiam spočívajúcich v nájme náhradnej veci, teda aj k okolnostiam na základe tvrdení žalovaného v predmetnom spore. Pokiaľ ide o výšku náhrady škody, otázka skutočnej škody bola

riešená už v rozhodnutí R 7/1992, v zmysle ktorého, skutočnou škodou, spočívajúcou v nákladoch na vypožičanie, či prenájom vozidla prevyšujúcich náklady na prevádzku vlastného vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť iba v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie - najom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadrživanému.

7. V danom prípade mal súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním za preukázané, že poškodený sa v dôsledku poistnej udalosti zavinennej škodcom - poistencom žalovaného dostal do situácie, že bol nútený si prenajať náhradné vozidlo. Súd mal preukázané, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou poškodený užíval prenajaté vozidlo. Bolo preukázané, že k nehode došlo dňa 09.04.2024, vozidlo si dal poškodený opraviť v autoservise odo dňa 27.05.2024, pričom po dobu opravy vozidla si prenajal náhradné vozidlo u spoločnosti žalobcu. Je teda preukázaná príčinná súvislosť medzi poistnou udalosťou a užívaním náhradného vozidla poškodeným. Z dôkazov nevyplývalo, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť reálne ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom vozidle. Existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou/poistnou udalosťou (dopravnou nehodou) a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného motorového vozidla až do úhrady vykonanej zo strany žalovaného, je daná. Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 9Co/107/2023 zo dňa 26.03.2024 uviedol, že odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia, poukázal tiež na Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v ktorom Ústavný súd v bode 23. uviedol, že doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.

8. V nadväznosti na argumentáciu žalobcu v rámci ktorej požadoval priznať náhradu nákladov vynaložených za najom náhradného motorového vozidla za dobu nájmu v rozsahu 8 dní a to za obdobie od 27.05.2024, kedy poškodený odovzdal motorové vozidlo do autoservisu, a v ktorý deň si poškodený prenajal náhradné motorové vozidlo od žalobcu až do 03.06.2024, súd prvej inštancie uviedol, že sám žalobca tvrdil, že poškodený bol okamžite po doručení krycieho listu dňa 31.05.2024 autoservisom informovaný o tom, že si môže prevziať opravené vozidlo. Žalobca sa vyjadril, že poškodený si opravené motorové vozidlo prevzal najbližší pracovný deň 03.06.2024 (v pondelok). Súd prvej inštancie nemal preukázané žiadne objektívne dôvody (žiadne ani neboli tvrdené), ktoré by poškodenému reálne bránili prevziať si vozidlo z autoservisu už dňa 31.05.2024. Súd mal za to, že pokiaľ si poškodený prevzal opravené motorové vozidlo v autoservise až dňa 03.06.2024 (teda až v pondelok), uvedené nemôže ísť na ťarchu žalovaného. Uvedené žalovaný nezapríčinil, že si poškodený neprevzal motorové vozidlo už v deň doručenia krycieho listu dňa 31.05.2024. To, že vozidlo sa nachádzalo po celú dobu v autoservise, ako tvrdil žalobca, teda od 27.05.2024 do 03.06.2024, ktorý deň si ho prevzal poškodený, je irelevantné. Poškodený bol informovaný, mal možnosť si prevziať vozidlo už dňa 31.05.2024 (piatok), kedy bol autoservisu doručený krycí list poisťovne. Okresný súd mal za to, že poškodený bol vylúčený z užívania vlastného vozidla po 31.05.2024 iba jeho vlastným zavinením, dôsledkom samotného konania poškodeného tým, že si už tento deň neprevzal opravené motorové vozidlo. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovi nie je možné priznať náklady vynaložené za najom náhradného motorového vozidla za akúkoľvek dobu. Nemôže byť na ťarchu žalovaného, že poškodený si neprevzal opravené motorové vozidlo už dňa 31.05.2024, pričom aj žalobca sa odvolával na to, že náhrada nákladov vynaložených za najom náhradného motorového vozidla je podmienená doručením krycieho listu zo strany poisťovne autoservisu. V prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí - autoservis opravené motorové vozidlo odovzdá poškodenému, a teda pre trvanie nájmu náhradného vozidla je objektívne relevantný moment - buď zaplatenie ceny opravy poškodeného motorového vozidla zo strany poškodeného alebo poskytnutie poistného plnenia poisťovňou alebo doručenie krycieho listu autoservisu poisťovňou. Nemožno požadovať od poškodeného, ktorý vinou poistenca žalovaného bol obmedzený v užívaní svojho vozidla a prenajal si náhradné vozidlo, aby vopred, resp. hneď v deň vystavenia faktúry uhradil sumu pomerne vysokú za opravu vozidla pokiaľ toto plnenie malo byť kryté poistným plnením a potom následne čakal na jej preplatenie od poisťovne. Teda argumentácia žalovaného, že najom náhradného vozidla bol dôvodný iba do vykonania opravy motorového vozidla t.j. do 30.05.2024, nebola dôvodná. Za dôvodne

uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému tak súd považoval náklady vynaložené na prenájom náhradného motorového vozidla za obdobie od 27.05.2024 do 31.05.2024, t.j. za 5 dní (za nedôvodný nárok za dni od 01.06. až 03.06.2024).

9. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu nákladov za nájom náhradného motorového vozidla aj za deň 31.05.2024 v sume 165,-eur (súd za primeranú a preukázanú výšku denného nájmu považoval sumu 165,-eur). Náhrada účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného motorového vozidla podľa názoru okresného súdu prináležala žalobcovi za dobu trvania nájmu v rozsahu 5 dní (t.j. od 27.05.2024 do 31.05.2024, t.j. do doručenia krycieho listu). Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému z titulu práva na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sumu 385,-eur (čo predstavuje náhradu nákladov za nájom náhradného motorového vozidla aj za deň 31.05.2024 v sume 165,-eur + rozdiel zo strany žalovaného nepriznaného denného nájmu za 4 dni od 27.05.2024 do 30.05.2024, žalovaný priznal za tieto 4 dni iba výšku denného nájmu 110,-eur, rozdiel teda predstavuje 4 dni x 55,-eur, t.j. suma 220,-eur, ktorá suma prináležala žalobcovi, spolu teda suma 165,-eur + suma 220,-eur = 385,-eur). Súd vo zvyšnej časti uplatnený nárok žalobcu (nájom za dni od 01.06. až 03.06.2024), t.j. o zaplatenie sumy 495,-eur s príslušenstvom ako nedôvodný zamietol.

10. Pri zohľadňovaní výšky náhrady trov konania dospel súd prvej inštancie k záveru,

že mal čiastočný úspech žalobca a čiastočný úspech žalovaný. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 880,-eur s príslušenstvom. Súd vyhovel žalobe žalobcu o zaplatenie sumy 385,-eur s príslušenstvom a vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie sumy 495,-eur s príslušenstvom zamietol. Úspech žalobcu predstavoval 43% a úspech žalovaného 57%, žalovaný mal väčší úspech v spore, čistý úspech žalovaného predstavuje 14% (súd vyčíslil priznanú sumu s úrokom z omeškania a žiadanú sumu spolu s úrokom z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, čo predstavuje podiel 399,73 eur : 913,67 eur). Súd prvej inštancie teda žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14 %.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výrokom II. a III., podal žalobca odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, svoje rozhodnutie adekvátne neodôvodnil, čo má za následok porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, žalobca považuje napadnutý rozsudok za nesprávny tiež z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu, že súd prvej inštancie správne ustálil moment, od ktorého sa odvíja možnosť na strane poškodeného prevziať si svoje opravené vozidlo, a to doručenie krycieho listu poisťovne (ako uvádzal v konaní aj žalobca), opomenul zohľadniť a posúdiť, kedy poškodenému objektívne vzniká možnosť a povinnosť opravené vozidlo z autoservisu prevziať. Súd podľa názoru žalobcu dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď dospel k záveru, že opravené motorové vozidlo mohlo byť poškodenému zo strany autoservisu odovzdané už dňa 31.05.2024. Uvedená skutočnosť nevyplýva z vykonaného dokazovania, nakoľko podľa potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu ako aj podľa skutkových tvrdení produkovaných v priebehu konania bolo motorové vozidlo poškodeného bolo po oprave odovzdané držiteľovi B. C. dňa 03.06.2024. Vzhľadom k tomu je rozhodnutie súdu nielen založené na nesprávnych skutkových zisteniach, súd sa navyše nijako nevysporiadal s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa dôvodnosti a účelnosti trvania nájmu v rozsahu, v akom boli tieto náklady vynaložené. Poškodený v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou užíval náhradné motorové vozidlo do dňa 03.06.2024, kedy mu bolo umožnené opätovne užívať jeho opravené motorové vozidlo a kedy bolo z objektívneho hľadiska možné toto zo strany poškodeného prevziať. Predmetný deň 03.06.2024 (pondelok) nasledoval ako najbližší pracovný deň po dni doručenia krycieho listu zo strany žalovanej, z ktorého ak súd vychádzal, mal ho súčasne považovať za deň, s ktorým bol spojený začiatok plynutia lehoty na prevzatie opraveného motorového vozidla, a teda deň 03.06.2024 bol v tomto prípade dňom, do ktorého oprávnené poškodený užíval náhradné vozidlo v súvislosti s opravou jeho motorového vozidla poškodeného v dôsledku konania poisťovne žalovaného a nemožnosťou jeho užívania po dobu jeho zotrvania v autoservise. S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, je podľa žalobcu potrebné do doby nájmu započítať nielen samotnú dobu opravy a skončenie šetrenia oznámením resp. plnením poisťovne, ale takisto aj primeranú lehotu na prevzatie si opraveného vozidla zo servisu. Poškodenému bola oznámená možnosť prevziať si vozidlo až po doručení krycieho listu, ktorý bol autoservisu doručený dňa 31.05.2024 o 13:36 hod. Vzhľadom na časové okolnosti doručenia krycieho listu autoservisu nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby mal svoje osobné a pracovné povinnosti zosúladené tak, aby si vozidlo prevzal okamžite, t.j. v deň doručenia krycieho listu. Poškodený nájom náhradného

motorového vozidla nijako bezdôvodne nepredlžoval, tento trval len nevyhnutný čas a náklady na nájomné boli nevyhnutnými a účelne vynaloženými nákladmi súvisiacimi so škodou spôsobenou na motorovom vozidle. Žalobca vo svojom odvolaní rovnako tak poukázal na skutočnosť, že deň prevzatia opraveného vozidla bezprostredne nadväzoval ako nasledujúci pracovný deň po dni doručenia krycieho listu zo strany poisťovne, bol teda prvým možným a objektívnym dňom pre prevzatie opraveného vozidla z autoservisu, a to s poukazom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého lehota určená podľa dní sa začína dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Možnosť prevzatia vozidla ku dňu doručenia krycieho listu zo strany poškodeného, t.j. subjektívne hľadisko, aj vzhľadom na odstup času od predmetnej udalosti, nie je dôvodné skúmať, ani preukazovať. Žalobca preto považuje trvanie nájmu náhradného vozidla do dňa prevzatia opraveného vozidla za plne dôvodné, účelné a v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zapríčinenou poisťovňou žalovaného, nakoľko tento je nutné považovať za prvý deň začiatku plynutia lehoty na prevzatie opraveného vozidla. S ohľadom na vyššie uvedené preto skonštatoval, že napadnutý rozsudok a jeho odôvodnenie je v rozpore s ust. § 220 ods. 2 CSP, keďže z neho nevyplýva posúdenie relevantných skutkových tvrdení a právnych argumentov žalobcu vo vzťahu k napadnutej časti. Navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 388 CSP Napadnutý rozsudok zmenil, a to tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 495,00 EUR spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 05.07.2024 do zaplatenia a prizná žalobcovi voči žalovanému právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, ako aj vec správne právne posúdil keď v bode 44. odôvodnenia jeho rozsudku dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal (ako ani netvrdil) žiadne objektívne dôvody, ktoré by poškodenému reálne bránili prevziať si opravené vozidlo z autoservisu už dňa 31.05.2024. V tejto súvislosti navyše taktiež poukázal, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel aj k zisteniu, že poškodený bol ihneď po doručení krycieho listu informovaný o možnosti prevziať si opravené vozidlo (taktiež bod 44. odôvodnenia rozsudku súdu). Samotný žalobca v jeho žalobe či vyjadrení argumentoval, že prenájom náhradného vozidla je dôvodný do okamihu ukončenia šetrenia poisťovnej udalosti poisťovňou a vydania krycieho listu. Žalovaný konkrétne poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Občianskeho zákonníka či Obchodného zákonníka nevyplýva, že doručenie krycieho listu poisťovňou autoservisu by malo byť okolnosťou resp. udalosťou, s ktorou sa spája začiatok plynutia určitej lehoty poškodeného na prevzatie jeho opraveného vozidla. Pokiaľ žalobca v jeho odvolaní poukazoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, č. k. III. ÚS 602/2022-34, žalovaný uviedol, že ústavný súd v bode 23. tohto rozhodnutia taktiež uviedol, že doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Ústavný súd v bode 23. tohto rozhodnutia uviedol, aké časové obdobie doby prenájmu náhradného vozidla je nevyhnutné, závisí od okolností jednotlivého prípadu. V zmysle požiadavky vyplývajúcej z nálezu ústavného súdu preto súd v danom prípade podľa žalovaného po posúdení individuálnych okolností tohto prípadu dospel k správny záveru, že žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti, ako ani nedoložil žiadne relevantné listinné dôkazy ktorými by bol býval preukázal, že poškodenému určité objektívne okolnosti reálne bránili v tom, aby si opravené vozidlo vyzdvihol z autoservisu už dňa 31.05.2024. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku II. potvrdil ako vecne správny.

13. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní, podaného odvolania a argumentácie v tomto konaní.

Žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol podľa jeho názoru nijaké nové skutočnosti alebo argumentáciu, pričom prevažne opakuje podstatu skutkovej a právnej argumentácie, ktorú obsiahol v priebehu prvoinštančného konania a v jeho predchádzajúcich podaniach. Opätovne poukázal na to, že deň prevzatia opraveného vozidla bezprostredne nadväzoval ako nasledujúci pracovný deň po dni doručenia krycieho listu zo strany poisťovne, bol teda prvým možným a objektívnym dňom pre prevzatie opraveného vozidla z autoservisu, a to s poukazom na ust. § 122 Občianskeho zákonníka. Žalobca preto považoval trvanie nájmu náhradného vozidla do dňa prevzatia opraveného vozidla za plne dôvodné, účelné a v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou zapríčinenou poisťovňou žalovaného, nakoľko tento je nutné považovať za prvý deň začiatku plynutia lehoty na prevzatie opraveného vozidla. V takom prípade kedy poškodenému vnútený stav v dôsledku dopravnej nehody, je mu na ujmu a ešte aj má byť nespravodlivo postihnutý tým, že poškodený má byť v pohotovosti ako „na ihlách“, má prísť v presný deň, hodinu a minútu doručenia krycieho listu do autoservisu, čakať na oznámenie tejto skutočnosti, okamžite zanechať všetku jeho bežnú dennú činnosť/prácu a „bežať“ do autoservisu za účelom vyzdvihnutia svojho vozidla z autoservisu. Takéto konanie poškodeného nemožno od neho spravodlivo očakávať.

14. Žalovaný v odvolacej duplike uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na jeho predchádzajúcej argumentácii, že po završení opravy poškodeného vozidla sa už nikdy nejedná o účelný a nevyhnutný prenájom náhradného vozidla a už vôbec nie po vystavení krycieho listu zo strany poisťovne. K argumentácii žalobcu v súvislosti s aplikáciou § 122 Občianskeho zákonníka uviedol, že Krajský súd v Žiline napr. v jeho rozsudku zo dňa 28.01.2025, č. k. 11Co/5/2025-115 uviedol, že poškodená sa nezachovala v súlade s § 415 Občianskeho zákonníka a svojim rozhodnutím prevziať si motorové vozidlo až najbližší pracovný deň zapríčinila vznik ďalších nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného vozidla, za ktoré už nemôže niesť zodpovednosť žalovaný (bod 12. daného rozhodnutia). Žalovaný tak celkovo uzatvára, že prenájom náhradného vozidla aj po vystavení krycieho listu zo strany poisťovne možno vo všeobecnosti považovať už za také navyšovanie nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré by pri konaní podľa § 415 Občianskeho zákonníka nevznikli.

15. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, a to proti výrokom I. a III., podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalovaný v súvislosti s jeho námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na jeho argumentácii uvedenej počas konania pred súdom prvej inštancie a má za to, že posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zo strany súdu, vykazuje znaky závažnej meritórnej (hmotnoprávnej) svojvôle, v dôsledku čoho došlo aj k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie, čím je daný aj odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V tejto súvislosti poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.11.2018, sp. zn. III. ÚS 191/2018 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/52/2022 zo dňa 28.02.2023. Ak dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na ich náhradu z titulu zodpovednej tretej osoby za škodu, pretože mu škoda zatiaľ nevznikla, samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Škoda musí byť reálna, t. j. musí existovať v čase, keď poškodený od škodcu požaduje náhradu škody, pretože len tvrdenie, že škoda vznikne v budúcnosti, nie je postačujúce. Potrebne je dôsledne rozlišovať medzi nárokom na náhradu škody v súvislosti so samotným poškodením motorového vozidla a nárokom na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. Ide o nároky rozdielnej povahy a taktiež aj okamih kedy tieto nároky vznikajú je rozdielny. V súlade s dlhodobo ustáleným výkladom pojmu skutočná škoda teda pokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku (t. j. nájomné za užívanie náhradného vozidla) svojmu veriteľovi (t. j. žalobcovi ako prenajímateľovi náhradného vozidla), tak nemohol úspešne uplatniť nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla z titulu zodpovednosti tretej osoby, pretože mu žiadna škoda nevznikla, škoda by poškodenému v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla vznikla až zaplatením faktúry za prenájom náhradného vozidla. Poškodený ako nájomca faktúru za prenájom náhradného vozidla žalobcovi ako prenajímateľovi nikdy riadne neuhradil a teda v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 03.06.2024 tak na strane poškodeného neexistovala žiadna škoda v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla. Poškodený tak fakticky pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 mal len voči žalobcovi nesplnený záväzok na úhradu nájomného za prenájom náhradného vozidla z titulu nájomného záväzkového vzťahu existujúceho medzi nimi. Žalobca nesúhlasil s argumentom súdu, že postúpená pohľadávka mala mať charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik mal byť viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Inak povedané, pohľadávka poškodeného voči žalobcovi na odplatu za postúpenie v zmysle bodu 4. zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 nebola ani započítateľná. Žalobca mal ďalej za to, že právny úkon započítania nemožno vo všeobecnosti považovať za nejaký iný spôsob alebo za nejakú inú formu splnenia dlhu, ale ide o spôsob zániku nesplneného záväzku, pri ktorom naopak dvojité plnenie odpadá (povinnosť plniť zaniká), a preto právnu úpravu splnenia dlhu (záväzku) nemožno analogicky použiť na započítanie pohľadávok. Podľa žalovaného je zrejmé, že zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 možno považovať za absolútne neplatný právny úkon, ktorý nemohol nikdy vyvolať žiadne právne účinky. Poškodený faktúru za prenájom náhradného vozidla pred podpisom zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 žalobcovi nikdy neuhradil, tak samotnému poškodenému pred podpisom zmluvy ani nikdy nevznikla možnosť podľa 15 ods. zákona o PZP voči žalovanému ako poisťovateľovi úspešne uplatňovať nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla a založiť tak podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP (mimozmluvný) záväzkový právny vzťah. Pred uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 medzi poškodeným a žalovaným neexistoval žiadny (mimozmluvný) záväzkový právny vzťah, v rámci ktorého by poškodený (ako veriteľ) mal voči žalovanému (ako dlžníkovi) pohľadávku. Z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za užívanie náhradného vozidla (nakolko teda pred uzatvorením tejto zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 neboli splnené zákonné podmienky na vznik tohto právneho vzťahu), žalovaný zastáva názor, že pokiaľ je vozidlo autoservisom

opravené, nie je žiaden relevantný dôvod, aby bolo odstavené v autoservise až do momentu vystavenia krycieho listu, nakoľko takýto prístup možno podľa žalovaného považovať za príliš formalistický, pretože nezohľadňuje ani konkrétne okolnosti vyžadujúce si riadne prešetrenie poistnej udalosti. Zároveň považuje takýto prístup aj za značne nevhodný, nakoľko spôsobuje vznik ďalších nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré už nie sú nevyhnutné a účelné. V tejto súvislosti opätovne poukázal aj na § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je každý povinný počínať si tak, aby okrem iného nedochádzalo aj ku škodám na majetku. Žalovaný má za to, že súd pri posudzovaní primeranosti dennej sadzby za prenájom náhradného vozidla rovnakej alebo podobnej triedy ako poškodené vozidlo pri celkovej dĺžke nájmu 8 dní dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj vec nesprávne právne posúdil. Žalobca totiž v rámci ním doložených cenníkov poukázal na denné sadzby za prenájom náhradných vozidiel rovnakej alebo obdobnej triedy ako poškodené vozidlo, pri dĺžke nájmu 2 - 3 dní, resp. 1-2 dní (autopožičovňa RAI či autopožičovňa Havana Cars), pričom súd sa v bode 36. odôvodnenia napadnutého rozsudku stotožnil práve s výškou denných sadziieb pri dĺžke nájmu v trvaní 2-3 dní (resp. 1-2 dní). V danom prípade mal však prenájom náhradného vozidla trvať až v celkovej dĺžke 8 dní. Žalovaný pritom doložil cenníky autopožičovní z ktorých vyplýva denná sadzba za prenájom náhradného vozidla rovnakej alebo podobnej triedy ako poškodené vozidlo pri celkovej dĺžke nájmu 8 dní vo výške 100,00 EUR s DPH (AUTO-PARK Slovakia s.r.o.) či vo výške 90,00 EUR (Dream Cars). Žiadal preto, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného k námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uviedol, že tá je ustálená vo viacerých súdnych sporoch aj so žalovaným, napr. v konaní vedenom Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 17C/42/2019, ktorého rozsudok zo dňa 11.11.2019, sp. zn. 17C/42/2019-71 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133. V tomto prípade išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie a je daná jeho aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore. Započítaním predmetných pohľadávok nedošlo, ako tvrdí žalovaný, k zániku pohľadávky, ktorú už nemožno voči žalovanému vymáhať. K argumentu žalovaného, že neuhradením nájomného žalobcovi, ale započítaním nesplnených záväzkov, došlo k ich zániku uviedol, že splnenie záväzku je jedným zo spôsobov jeho zániku, rovnako ako započítanie. V zmysle argumentácie žalovaného by potom aj splnenie záväzku, resp. zaplatenie faktúry v prospech žalobcu, znamenalo zánik záväzku, a teda nemožnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu. Keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia, inými slovami neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto realizuje vzájomným zápočtom. Započítanie je teda nutné chápať ako ekvivalent platby. Pokiaľ teda došlo k započítaniu, išlo v podstate o úhradu vzájomných pohľadávok. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného a žalobca je oprávnený túto uplatňovať priamo voči poisťovni, t. j. žalovanému, ktorý je tak v spore pasívne vecne legitimovaný s poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. Čo sa týka odvolaním žalovaného napadnutého výroku I. rozsudku, žalobca v celom rozsahu odkazuje na argumentáciu v jeho odvolaní zo dňa 18.12.2024. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr doručením krycieho listu zo strany poisťovne. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa.

17. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že v dôsledku zjavných excesov zo strany súdu pri posúdení otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (popísaných žalovaným už aj v jeho odvolaní) tak podľa žalovaného došlo jednak k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie zakotvené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2014, spis. zn. III. ÚS 266/2014), ako aj k porušeniu jeho vlastníckeho práva zaručeného v článku 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na pokojné užívanie majetku zaručeného v Dodatkovom protokole č. 1 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V súvislosti s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu predovšetkým v plnom rozsahu odkázal na svoju predchádzajúcu argumentáciu počas prvoinštančného konania, ako aj na svoju argumentáciu uvedenú v odvolaní. Žalobca rovnako tak považuje vo všeobecnosti za neprípustné, aby akákoľvek zmluva o postúpení pohľadávky bola originárnym právnym dôvodom vzniku pohľadávky, ktorá ňou má byť postupovaná. Právny úkon započítania teda nemožno vo všeobecnosti považovať za nejaký iný spôsob alebo za nejakú inú formu

splnenia dlhu, ale ide o spôsob zániku nesplneného záväzku, pri ktorom naopak dvojité plnenie odpadá (povinnosť plniť zaniká), a preto právnu úpravu splnenia dlhu (záväzku) nemožno analogicky použiť na započítanie pohľadávok. Po tom, čo bolo žalovanému oznámené, že poškodený mal údajne postúpiť jeho nárok na náhradu škody v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla na žalobcu, žalovaný v zásade nemal žiadnu reálnu možnosť účinným spôsobom spochybníť toto postúpenie pohľadávky, resp. vyhlásiť toto postúpenie za neplatné, nakoľko zmluvu o postúpení pohľadávky môže vo všeobecnosti vyhlásiť za neplatnú výlučne len súd. Žalovaný preto v tomto čase v zásade nemal inú možnosť ako považovať postúpenie za platné a pristúpiť k likvidácii uplatneného nároku. Čo sa týka merita veci, t. j. dôvodnosti prenájmu náhradného vozidla po završení oprav v celom rozsahu poukázal na svoje predchádzajúce písomné vyjadrenia a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.11.2024, sp. zn. 8Co/136/2024.

18. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava svojich doterajších vyjadrení, písomných podaní a podaného odvolania voči výrokom II. a III.

19. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podali subjektívne legitimované (neúspešné) strany sporu (§ 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v § 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

20. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaniami napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v celom rozsahu a v podrobnostiach v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Uvedené bolo tiež dôvodom pomerne rozsiahleho opisu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozhodnutí odvolacieho súdu.

21. Žalobca ani žalovaný v odvolacom konaní nevzniesli žiadne nové námietky, s ktorými by sa už nebol dôsledne vysporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len nehospodárnym opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia. Súčasne v danej súvislosti je potrebné poznamenať, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp.zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013).

22. Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17. marca 2016). V danom prípade okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré precízne vysvetlil. Z pohľadu logiky argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Je potrebné poznamenať, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (obdobne sp.zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby účastník konania bol pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka, týkajúca sa nedostatku odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a jeho arbitrárnosti preto nemohla obstať, rovnako ako ani argument o porušení práva na spravodlivý proces.

23. Nad rámec potrebného odôvodnenia pre úplnosť odvolací súd dodáva, nasledovné. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením

veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Žalovaná konkrétne nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie týkajúcim sa odôvodnenia napadnutého rozsudku, že aktívna legitímácia žalobcu je v tomto prípade daná.

24. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom okresného súdu o aktívnej legitímácii žalobcu v prejednávanej veci a odvolanie žalovaného považuje za nedôvodné. Aktívna legitímácia žalobcu vyplýva nielen zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ale aj zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že poškodený úhradu nájomného považoval za škodu, na zaplatenie ktorej mu vznikol nárok z povinného zmluvného poistenia voči žalovanému v zmysle § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 381/2001 Z. z. a ktorú si mohol voči žalovanému ako poisťovateľovi uplatniť priamo. Na základe tohto zákona tak vznikol záväzkovo-právny vzťah medzi poškodeným a poisťovateľom (žalovaným), kde na jednej strane vystupuje poisťovateľ ako subjekt povinný poskytnúť plnenie a poškodený ako subjekt oprávnený na prijatie takejto plnenia. Tento nárok (pohľadávka) je spôsobilý byť predmetom postúpenia v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. Prípady, kedy pohľadávka nie je spôsobilá na postúpenie upravuje ust. § 525 Občianskeho zákonníka, pričom v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, že by tu existovali takéto zákonné dôvody vylučujúce postúpenie. Z vykonaného dokazovania bolo tiež preukázané, že poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 03.06.2024 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.370,-eur s DPH z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 1.370,-eur s DPH z titulu faktúry č. 06932024. Podľa bodu 5 zmluvy, vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo), sa podpisom zmluvy započítali, pričom žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 03.06.2024. Následne si žalobca u žalovaného listom zo dňa 03.06.2024 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Inštitút započítania, ako jeden zo spôsobov zániku záväzkov, umožňuje, aby subjekty, ktoré sú vzájomnými dlžníkmi, zbytočne nerealizovali úhradu jeden druhému, čo si možno pri platbe v hotovosti predstaviť ako odovzdanie určitého obnosu peňazí jednému subjektu a vrátenie tohto obnosu peňazí späť platiacemu subjektu. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu.

25. Súd v tomto smere poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/7/2021 v obdobnej veci: „Žalovaný sa snaží zmluvu o postúpení pohľadávky medzi poškodeným a žalobcom z 14.8.2018 (č.l. 10 spisu) „rozfázovať“ a následne rozborom (aj to pomerne účelovým) jej takto rozčlenených častí navodiť dojem obchádzania zákona. Predmetná zmluva, čo je zrejme i z výslovných vyjadrení jej strán, však tvorí jeden celok upravujúci ich navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti. Nepochybneou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci tejto jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie uzavrieť viaceré relatívne samostatných zmlúv. Krajský súd konštatuje, že v rámci dotknutej zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávky so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatom za postúpenie pohľadávky. Len pri striktnom (až puristickom) prístupe k uplatňovaniu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl sumu (v danom momente) 1.127,50 eur a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť

k poškodenému. Krajský súd vedome v danej spojitosti používa mierne zveličenie, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v rámci kontraktačných procesov odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Z konštatovaného je zrejmé, že aktívna legitímácia žalobcu v súdnej veci bola preukázaná“.

26. Žalovaný ďalej namieta právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nájom náhradného vozidla bolo možné považovať za primeraný/účelný až do doručenia krycieho listu. Odvolateľ zastáva názor, že účelný nájom náhradného vozidla trval len do momentu ukončenia opravy poškodeného vozidla.

27. Odvolací súd stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné.

28. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

29. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

30. Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržiavaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavyšovala).

31. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať.

32. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, mieste a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy

do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

33. Nad rámec potrebného odôvodnenia, odvolací súd uvádza, že jeho závery nachádzajú v určitej miere oporu aj v existujúcich inštitútoch súkromného práva, a to zádržnom práve, ako je prezumované v § 151s Občianskeho zákonníka. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že hnutelná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Zádržné právo je potom inštitútom, ktorý sa veľmi často využíva napríklad pri zmluve o úschove, zmluve o dielo, ale aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady a podobne. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu, a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu, a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaná sa v prejednávanej spore snaží navodiť dojem, že ona nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu založeného zmluvou o dielo medzi poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovanej (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovanej vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinenej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútené“ v dôsledku vzniku poisťovateľskej udalosti (tak ako ich prezumuje zákon č. 381/2001 Z.z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktáčneho procesu s určitým obsahom.

34. V kontexte uvedeného by potom úvaha, ktorá by rozlišovala dôvodnosť (príp. rozsah) nároku na náhradu škody súvisiacej s nájmom náhradného motorového vozidla poškodeným aj vo vzťahu k dĺžke doby medzi ukončením opravy motorového vozidla poškodeného a vydaním krycieho listu/vykonaním úhrady zo strany poisťovne výlučne v závislosti od toho, či by bol príslušný autoservis oprávnený uplatniť voči poškodenému zádržné právo, vyznela nesystematicky, nakoľko dôvodnosť nároku by bola podmienená tým, aké zmluvné podmienky by si poškodený v rámci kontraktáčneho procesu s autoservisom vyjednal. Akceptujúci výklad žalovanej by si potom poškodený „musel“ dojednať so servisom také zmluvné podmienky, ktoré by ukladali servisovi povinnosť vydať mu motorové vozidlo po oprave aj bez zaplatenia ceny opravy/vydania krycieho listu (uvedený výklad by potom napr. de facto vylučoval možnosť uplatnenia zádržného práva zo strany servisu), čo by servis pri uzatváraní zmluvy o oprave nebol povinný akceptovať, a prípadné nevyjednanie takých podmienok opravy zo strany poškodeného, s ktorými by poisťovateľ škodcu súhlasil, by potenciálne viedlo k ďalším sporom medzi poškodeným a poisťovateľom, týkajúcim sa námietok voči voľbe toho ktorého servisu zo strany poškodeného a poškodený by sa stal do určitej miery „rukojemníkom“ poisťovateľa škodcu na strane jednej a servisu na strane druhej. V kontexte uvedenej (všeobecnej) úvahy je potom potrebné o to viac nahliadať na prípady, kedy si poškodený dá opraviť motorové vozidlo v partnerskom servise poisťovateľa škodcu (tak ako to bolo aj v prejednávanej príhode). Odvolací súd má za to, že práve „partnerský“ vzťah poisťovateľa škodcu a servisu, ktorého reálnym vyjadrením (okrem iného) je aj vydanie krycieho listu „zmluvnou/partnerskou poisťovňou“, má byť tou skutočnosťou, ktorá poskytne zhotoviteľovi - partnerskému autoservisu poisťovateľa škodcu dostatočnú garanciu na to, aby vydal poškodenému jeho opravené motorové vozidlo, a tým sa v konečnom dôsledku vo vzťahu k poškodenému skrátila nevyhnutná doba, po ktorú bude z jeho strany potrebné užívanie náhradného vozidla. Z uvedeného potom možno jednoznačne vyvodiť záujem poisťovateľa škodcu (ak nevzniknú dôvodné pochybnosti o rozsahu škody) bezodkladne vydať krycí list, príp. partnerskému servisovi škodu uhradiť, aby tým nedochádzalo k ďalšiemu vzniku škody z dôvodu nájmu náhradného vozidla zo strany poškodeného, príp. v rámci spolupráce s partnerským servisom vyjednať také podmienky, na základe ktorých by zmluvný servis vydal vozidlo poškodenému ihneď po vykonaní opravy. Argumentácia žalovanej v intenciách uvedeného vyznieva jednostranne a nerefektuje na skutočnosť, že servis je (vo všeobecnosti) oprávnený či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady

opravy. Odvolací súd potom v základe nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu dodatočných nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu.

35. Odvolací súd podporne poukazuje na skutočnosť, že problematika účelnosti nákladov za prenájom náhradného vozidla je bližšie upravená Nálezom Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“.

36. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú cenu denného nájmu odvolací súd uvádza, že žalobca predložil na preukázanie ceny nájmu aj cenníky iných požičovní. Z cenovej ponuky z autopožičovne Rai vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné motorové vozidlá vo výške od 125,-eur bez DPH, resp. 150,-eur s DPH, z cenovej ponuky autopožičovne Havana Cars vyplýva sadzba denného nájomného za motorové vozidlo Volkswagen TOUAREG vo výške 180,-eur bez DPH, resp. 216,-eur s DPH, z cenníka spoločnosti SetCar sk, a.s. vyplýva sadzba denného nájomného za porovnateľné vozidlá vo výške 150,-eur bez DPH, resp. 180,-eur s DPH. V zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenájaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. V danom prípade žalobca poskytol - prenajal náhradné vozidlo na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne. Žalovaný predložil cenníky, ktoré nie sú z okresu Žilina a to cenové ponuky z portálu DreamCars a Auto - park Slovakia s.r.o. sú z okresu Bratislava, ktoré nepreukazujú cenu denného nájomného v danom regióne a danom čase. Cenníky, ktoré predložil žalobca, preukazujú dôvodnosť ceny denného nájomného za porovnateľné vozidlá v danom mieste a čase (Žilina). Súd konštatuje, že je aj bežnou praxou poisťovní (nielen žalovaného) znižovať požadované plnenie od poškodených a mnohokrát bez relevantných podkladov. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla. Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenájaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. Súd na základe uvedených skutočností teda posúdil, že cena dojednaného denného nájmu vo výške 165,-eur bola primeraná, aj preukázaná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel platnú zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájomného v sume 165,-eur, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú.

37. Vo vzťahu k námietke žalobcu, podľa ktorej bolo dôvodné trvanie nájmu náhradného vozidla až do dňa 3.6.2024 t.j. prvého pracovného dňa nasledujúceho po doručení krycieho listu (dňa 31.5.2024), odvolací súd dodáva, že poškodený netvrdil ani nepreukázal, aké konkrétne objektívne prekážky mu bránili, aby si vozidlo vyzdvihol už dňa 31.5.2024 (t.j. v piatok). Takýmito relevantnými tvrdeniami mohlo byť napr. tvrdenie o jeho pevnej pracovnej dobe do 17.00 hod., práceneschopnosť, služobná cesta, dovolenka, resp. tvrdenie, že sa v daný deň nachádzal mimo miesta svojho bydliska a sídla autoservisu a nebolo objektívne možné, aby sa dostavil pre vozidlo, pred koncom otváracej doby (t.j. do 17.00 hod.). Nakoľko tak neučinil, je potrebné vyvodiť, že od uvedeného dňa došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a škodou a navýšenie škody je potrebné pričítať samotnému poškodenému, ktorý porušil všeobecnú prevenčnú povinnosť, t.j. povinnosť správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala).

38. Pokiaľ žalobca súčasne v odvolaní namietal, že poškodený bol oprávnený si prevziať predmetné motorové vozidlo bez zbytočného odkladu, pričom poukázal na ust. § 122 Občianskeho zákonníka, v ktorom je upravené počítanie času v občianskom práve, odvolací súd považuje túto argumentáciu za nenáležitú. V danom prípade nebola poškodenému stanovená žiadna lehota a žiadna lehota na prevzatie motorového vozidla mu ani neplynula. Poškodený sa mal správať v súlade s ust. § 415 Občianskeho

zákonníka a oprávnenosť nákladov spojených s nájmom náhradného motorového vozidla rozhodne súvisela s objektívnym stavom nemožnosti užívania jeho poškodeného motorového vozidla počas doby opravy. Po vykonaní opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného ako poisťovne, u ktorej mal škodca povinne zmluvne poistené svoje motorové vozidlo, odpadol objektívny dôvod užívania tzv. náhradného motorového vozidla. Po doručení krycieho listu zo strany žalovaného predmetnému autoservisu už poškodenému nič nebránilo v tom, aby užíval svoje vlastné motorové vozidlo. V tejto súvislosti sa poškodený nezachoval v súlade s ust. § 415 Občianskeho zákonníka a svojím rozhodnutím prevziať si predmetné motorové vozidlo až najbližší pracovný deň zapríčinil vznik ďalších nákladov súvisiacich s prenájomom náhradného motorového vozidla, za ktoré však už nemôže niesť zodpovednosť žalovaný.

39. Vyhodnotiac odvolacie námietky žalobcu aj žalovaného ako nedôvodné, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil aj v závislom výroku III. o práve na náhradu trov konania, ktorý vo vzťahu k výrokom (I., II.) vo veci samej vykazuje vecnú správnosť (žalobca a žalovaný vo vzťahu k danému výroku nekonkretizovali svoje námietky).

40. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania (o nároku na ich náhradu) nachádza svoj právny základ v ustanovení § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP. Obe sporové strany boli v štádiu odvolacieho konania neúspešné ohľadne svojho opravného prostriedku smerujúceho do merita veci, čo opodstatňuje nepriznanie trov odvolacieho konania žiadnej z nich.

41. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)